

Тема. УНР у кільці фронтів. Вересень-грудень 1919р.

Вересень 1919 р.- Денікін дав наказ виступити проти українських сил.

24 вересня 1919 р. - У відповідь на наказ Денікіна С.Петлюра своєю декларацією **закликав народ на боротьбу проти денікінців.**

Листопад 1919р. – початок наступу Червоної армії в Україні (Чернігів)

6 листопада 1919 р.- Галицький генерал М. Тарнавський підписав угоду з денікінцями про перехід УГА в розпорядження Денікіна

Становище українських сил трагічне (**«листопадова катастрофа»**): вони опинилися в **«чотирикутнику смерті» («Трикутнику смерті»)** : між радянською Росією, армією Денікіна, Польщею та Румунією.

Початок грудня 1919р. – більшовики захопили Харків, Полтаву, 16 грудня – Київ.і просувалися далі на Правобережжя.

До кінця грудня 1919-початку січня 1920р. більшовики витіснили денікінців з материкової частини України, і залишки Добровольчої армії зосередилися у Криму.

4 грудня 1919 р. На нараді уряду УНР та командирів армій УНР було вирішено перейти до партизанських форм боротьби.

6 грудня 1919 р. С. Петлюра виїхав до Варшави, де розпочав переговори з польським керівництвом про визнання УНР та про спільні дії у боротьбі проти радянської Росії.

6 грудня 1919р. – 6 травня 1920р. – Перший Зимовий похід – партизанський рейд військ Директорії по тилах більшовиків та денікінців. (5-тисячний загін на чолі з генералом М. Омеляновичем-Павленком і його помічником генералом Ю. Тютюнником). 6 травня 1920р. війська, які перебували у поході, об'єдналися з поляками і почали наступ на Правобережжя проти більшовиків

УГА повернулася на Галичину, де була інтернована поляками

Причини поразки Директорії

1. Неспроможність Директорії створити життєздатний і стабільний політичний режим: державний апарат, армію, органи охорони громадського порядку, систему законодавчих і виконавчих органів як у центрі, так і на місцях.
2. Директорія не змогла створити сильну владу, внаслідок чого почала втрачати контроль над територією, який перебрали на себе місцеві отамани.
3. У країні панували анархія, отаманщина, масові погроми, злочинність, що значно підривало авторитет української влади, позбавляло її істотної підтримки.
4. Непослідовною була соціально-економічна політика.
5. Розвал армії, недостатнє її фінансування, матеріальне забезпечення та постачання зброї.

6. Відсутність єдності дій та протиріччя між її лідерами.

Одна частина виступала за союз з більшовиками, інша орієнтувалася на Антанту.

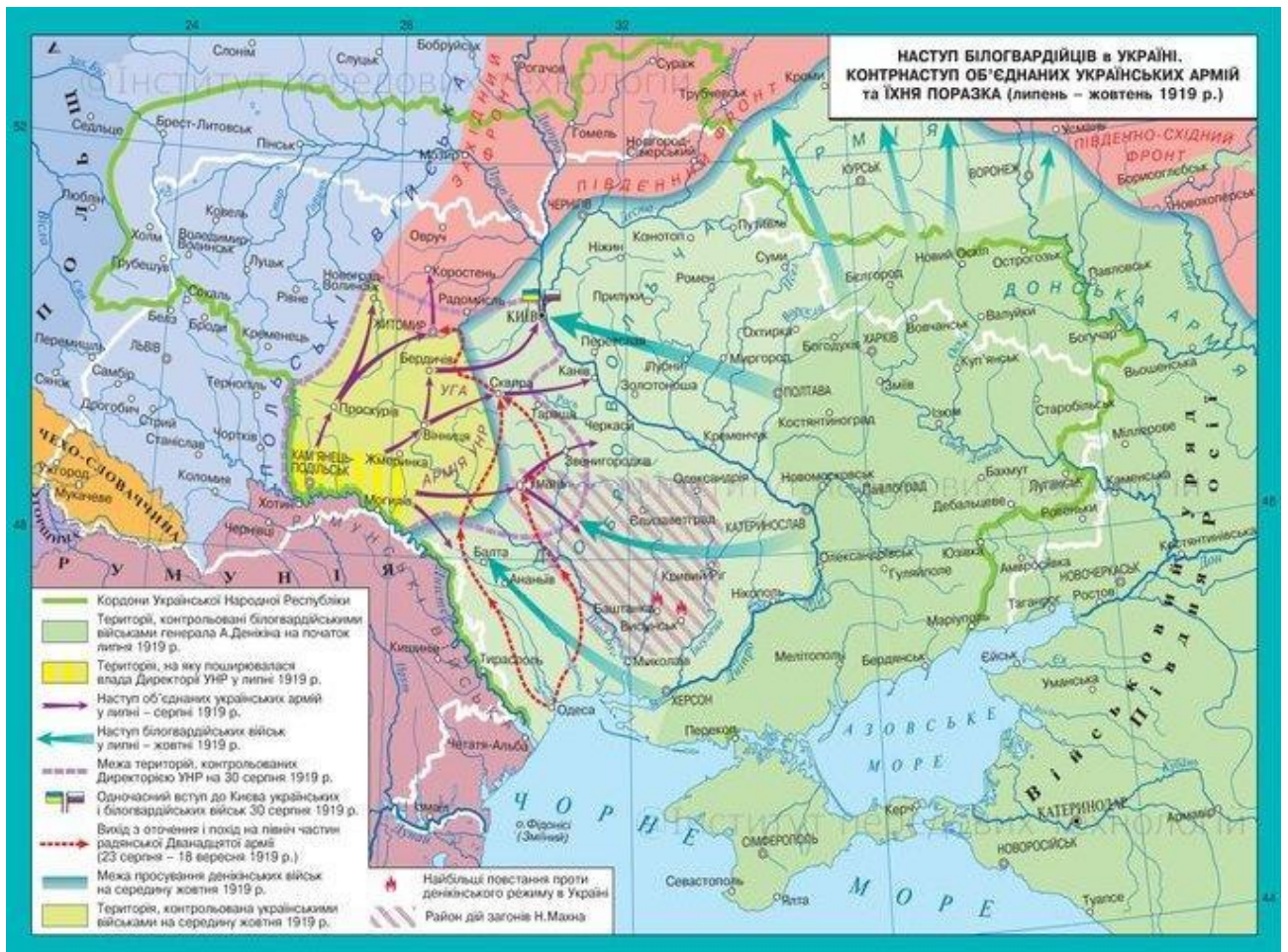
7. Директорія недооцінювала більшовицьку агітацію і пропаганду, які впливали на зuboжіле українське населення.

8. Народні маси, перебуваючи у кризовому економічному стані, не усвідомлювали загальнонаціональних інтересів, необхідності створення і зміцнення Української держави.

9. Пошуки підтримки серед зовнішніх сил виявилися марними. Країни Антанти прагнули допомогти «білому рухові» в Росії, відродити «єдину і неподільну Росію», прагнення українців до визволення їх мало цікавило.

10. Втручання радянської Росії, яка готувала на своїй території військові частини та направляла їх в Україну

Липень-жовтень 1919р.

Жовтень 1919р. - квітень 1920р.

